

31. ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ

πράως εἶποις τοῦτό γε· εἶτα, ὡς φιλεῖ τὰ τοιαῦτα ἐν συνουσίᾳ
προχωρεῖν εἰς μῆκος λόγων, ὁ μὲν ἐπαινοῖ τι ἢ αἰτιῶτο τῶν
ἐγγεγραμμένων, σὺ δὲ ἀποροίης καὶ μηδὲν ἔχοις εἰπεῖν; οὐκ εὔξη
τότε χανεῖν σοι τὴν γῆν, κατὰ σεαυτοῦ ὁ Βελλεροφόντης περι-
5 φέρων τὸ βιβλίον;

Δημήτριος δὲ ὁ Κυνικός ἰδὼν ἐν Κορίνθῳ ἀπαίδευτόν τινα 19
βιβλίον κάλλιστον ἀναγιγνώσκοντα—τὰς Βάκχας οἶμαι τοῦ
Εὐριπίδου, κατὰ τὸν ἄγγελον δὲ ἦν τὸν διηγούμενον τὰ τοῦ
Πενθέως πάθη καὶ τὸ τῆς Ἀγαύης ἔργον—ἀρπάσας διέσπασεν
10 αὐτὸ εἰπὼν, Ἄμεινόν ἐστι τῷ Πενθεῖ ἅπαξ σπαραχθῆναι ὑπ’
ἐμοῦ ἢ ὑπὸ σοῦ πολλάκις.

Ζητῶν δὲ αἰεὶ πρὸς ἑμαυτὸν οὕτω καὶ τήμερον εὐρεῖν δεδύνημαι
τίνος ἕνεκα τὴν σπουδὴν ταύτην ἐσπούδακας περὶ τὴν ὠνὴν
τῶν βιβλίων· ὠφελείας μὲν γὰρ ἢ χρείας τῆς ἀπ’ αὐτῶν οὐδ’ ἂν
15 οἰηθείη τις τῶν καὶ ἐπ’ ἐλάχιστόν γε εἰδόντων, οὐ μᾶλλον ἢ
φαλακρὸς ἂν τις πρίατο κτένας ἢ κάτοπτρον ὁ τυφλὸς ἢ ὁ
κωφὸς ἀυλητὴν ἢ παλλακὴν ὁ εὐνοῦχος ἢ ὁ ἠπειρώτης κώπην ἢ ὁ
κυβερνήτης ἄροτρον. ἀλλὰ μὴ ἐπίδειξιν πλούτου σοι τὸ πρᾶγμα
ἔχει καὶ βούλει τοῦτο ἐμφῆναι ἅπασιν, ὅτι καὶ εἰς τὰ μηδὲν σοι
20 χρήσιμα ὅμως ἐκ πολλῆς τῆς περιουσίας ἀναλίσκεις; καὶ μὴν
ὅσα γε καμὲ Σύρον ὄντα εἰδέναί, εἰ μὴ σαυτὸν φέρων ταῖς τοῦ
γέροντος ἐκείνου διαθήκαις παρενέγραψας, ἀπολώλεις ἂν ὑπὸ
λιμοῦ ἤδη καὶ ἀγορὰν προὔτιθεις τῶν βιβλίων. λοιπὸν οὖν δὴ 20
ἐκείνο, πεπεισμένον ὑπὸ τῶν κολάκων ὡς οὐ μόνον καλὸς εἶ καὶ
25 ἐράσμιος ἀλλὰ σοφὸς καὶ ῥήτωρ καὶ συγγραφεὺς οἷος οὐδ’
ἕτερος, ὠνεῖσθαι τὰ βιβλία, ὡς ἀληθεύοις τοὺς ἐπαίνους αὐτῶν.
φασὶ δὲ σὲ καὶ λόγους ἐπιδείκνυσθαι αὐτοῖς ἐπὶ δείπνῳ κακείνους
χερσαίων βατράχων δίκην διψῶντας κεκραγένοι, ἢ μὴ πίνειν,
ἢν μὴ διαρραγῶσι βοῶντες.

Καὶ γὰρ οὐκ οἶδ’ ὅπως ῥᾶστος εἶ τῆς ῥινὸς ἔλκεσθαι, καὶ
30 πιστεύεις αὐτοῖς ἅπαντα, ὅς ποτε κακείνο ἐπίσθης, ὡς βασιλεῖ